

ללאה שלום.

שמחתי לקבלת מכתבך. הייתי בשמחה משתדל לארגן לך מפגש אצלנו אך איני מאמין שתהיה תועלת כלשהיא בכך. תושבי אזור זה (טרם התרגלתי להיותי בהר, לאחר שנות התנגדות רבות - אך יש פשרות בחיים) מרוכזים בנושאים אחרים, הנוגעים להם אישית ביום-יום. גם אלה המחקשים בפרנסתם. (מה שכן, הייתי מדביק מדבקה או עונד סיכה עם סיסמא, כדי לעורר שיחה.)

אני מאזין בקשב רב לשדורי התעמולה ובינתיים שמעתי סיסמאות ללא תכלית מח"כ ביטון ונאם במורוקאית שכמובן לא היבנתי. אני עדיין ממתין לשמוע מה באמתחכתם. (והרי יש עוד מתמודד אחד הרץ על מצע כלכלי, מודעי ושות', ותכניותיו ופעליו ידועים, לטוב ולרע.)

בשבוע שעבר, יצא דו"ח בנק ישראל והמסר שבו היה צפוי לגמרי. יש לטפל היום בתשתית - כבישים, חשמל, תקשורת, רכבת, ביוב וכדומה - כדי לשרת את האוכלוסייה הגדלה וכדי לספק תעסוקה לתקופת מעבר של המשק. וזאת, לדעתי, כפוף לשני תנאים - שמקבלי דמי אבטלה יסכימו לעבוד בעבודות אלו (דבר שלא מובן מאלי, אך כאמור שמחתי לגישתך בנדון) ושעבודה זו תוגדר באופן שיהיה אפשר לשחרר את העובדים כאשר צרכי החברה והמשק ישתנו.

וכמובן, שאלת הממון. הנגיד צודק בהחלט - אפשר ע"ח בטחון, בניה לדיר, תשלומי העברה (קיציבאות, סובסידיות וכו') או סל המורכב משלשתם. (אפשר לציין גם את הצד המינהלי של הממשלה והרשויות, אך לאמתו של דבר, זה כסף קטן יחסית, ועיקר הרווח בו חנוכי ורטורי.) ברור שבעודף דירות היום, יש מקום לצמצום הבניה הצבורית ופתיחת התחום הזה ליזמה פרטית בלבד, ללא כסף צבורי. בטחון? - אין סוד שיש בזבוז, אך איני מבין בנושא לפרטיו. (וברור שאי אפשר להפקיר את הגבולות והכבישים.)

תשלומי העברה? - נושא רגיש, במיוחד לשדולה החברתית. נדשרת אמץ רב (אולי מדי) לומר "נוותר על חלק מהסובסידיה - הרי גם העשירים נהנים מהן - רק תנו הזדמנות לעבוד." ובמיוחד בחברה שלנו הרגילה לדקלם "לחם-עבודה" ולא "עבודה-לחם". אך בדברך אצל ברקאי, שמעתי רמז לפתיחות לגישה זו.

חונכתי שמחיר צריך לשקף עלות וערך, ישירים ועקיפים. (יוצאים מכלל זה מקרים בהם לחברה ענין להטות התנהגות - לדוגמת תחבורה צבורית, חייבת בתמיכה מסיבות כלכליות עקיפות ומסיבות של בטיחות, צפיפות וכו'). קשה לי להתנתק מגישתי בסיסית זו. בתשלומי העברה צריכים לנווט בשביל זהב ומעורפל (ומתפתל!) בין תמיכה במוצר/שרות ובין תמיכה באיש - כדי למתן את המגרעות שבכל שיטה לחוד. (ובכל מקרה לא להגיע לשיטה משפילה לדוגמת בולי אכל, כמו בארה"ב.)

צריכים לעודד את החסכון (דבר שנראה אפשרי יותר היום, כשהאינפלציה בירידה - והיא חייבת להשאר בירידה!). צריכים לחנך את הצבור לחיות בלי עגבניות בחמשה ש"ח לק"ג, כי יש כח בצרכנות. צריכים לנפץ קרטלים. צריכים להביא לתחרות חופשית כדי שפקוח על מחירים יהיה סמן עליון בלבד. (בדוגמת "מאור" ו"דור אנרגיה".)

וצריכים - לפחות אני צריך - לשמוע אתכם בנושאים אלה. לא רק רטוריקה של ח"כ ביטון. במאמר ששלחת התיחסת למנהיגות חדשה בשדולה החברתית ולהרחבת התמיכה. הרי אתם רוצים למשוך תמיכה מהעם "החושב", לא רק מהעם "המגיב". חלק ממה שכתבתי לך לפני שבוע נשמע קיצוני. אבל מה פחות קיצוני מתמיכה חד-משמעית בדו"ח בנק ישראל!

בברכה